

ვსენვლოზ

ჩემს სარწმუნოებს

ვიცი, ვინ გაგაჩინა

გამომცემლობა

თიბაში გავრცედა

პიჭი, პინ გაგაჩინა

მწიჭალი:
ღმერთ მალღიჯ

მსაფვარი:
აკმეთ ქესგინ

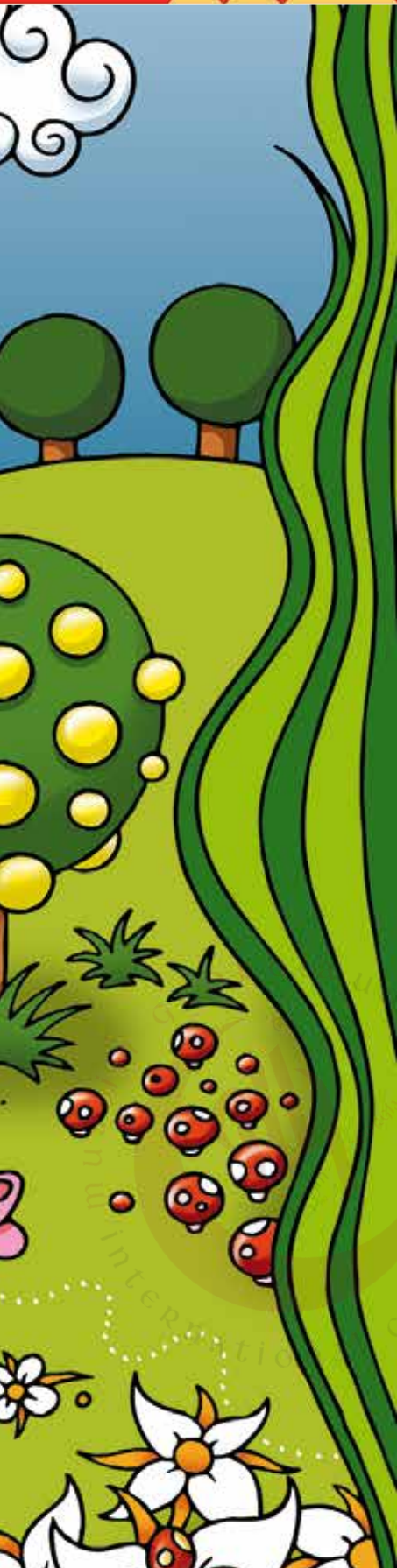
გამომცემელი:
ღსმან ღქჩუ

გამომცემლობის სკლემბღვანელი:
საღვამ ღზღემიბ

ღიზანინი:
ქღნან ღზჯან

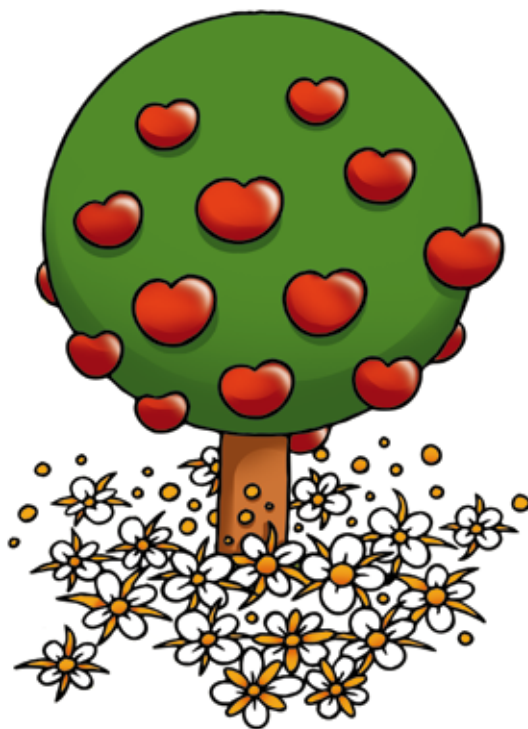

მშვენიერი
ღილა იყო. მზე
ცოცხა ხნის წინ
ამოსულიყო.
ახლა კი

იბგვლივ ღიმილუმს ათბქვყვდა. ამ
სამყარში მცხოვრები აბსებებიც
ნელ-ნელა იღვიბებდნენ. ღამის
შავი თაბდა გაღაიწია და
სახეებზე თვრები შეემაცათ.

სეებს –
მწვანე,
ღრუბლებს
– თოთბი,
ვამლებს კი
მწვანე თვრბი
მიღღთ. ამ
ღამაზ კვირბა
ღილას ყვლა
ბეღნიერბი იყო.

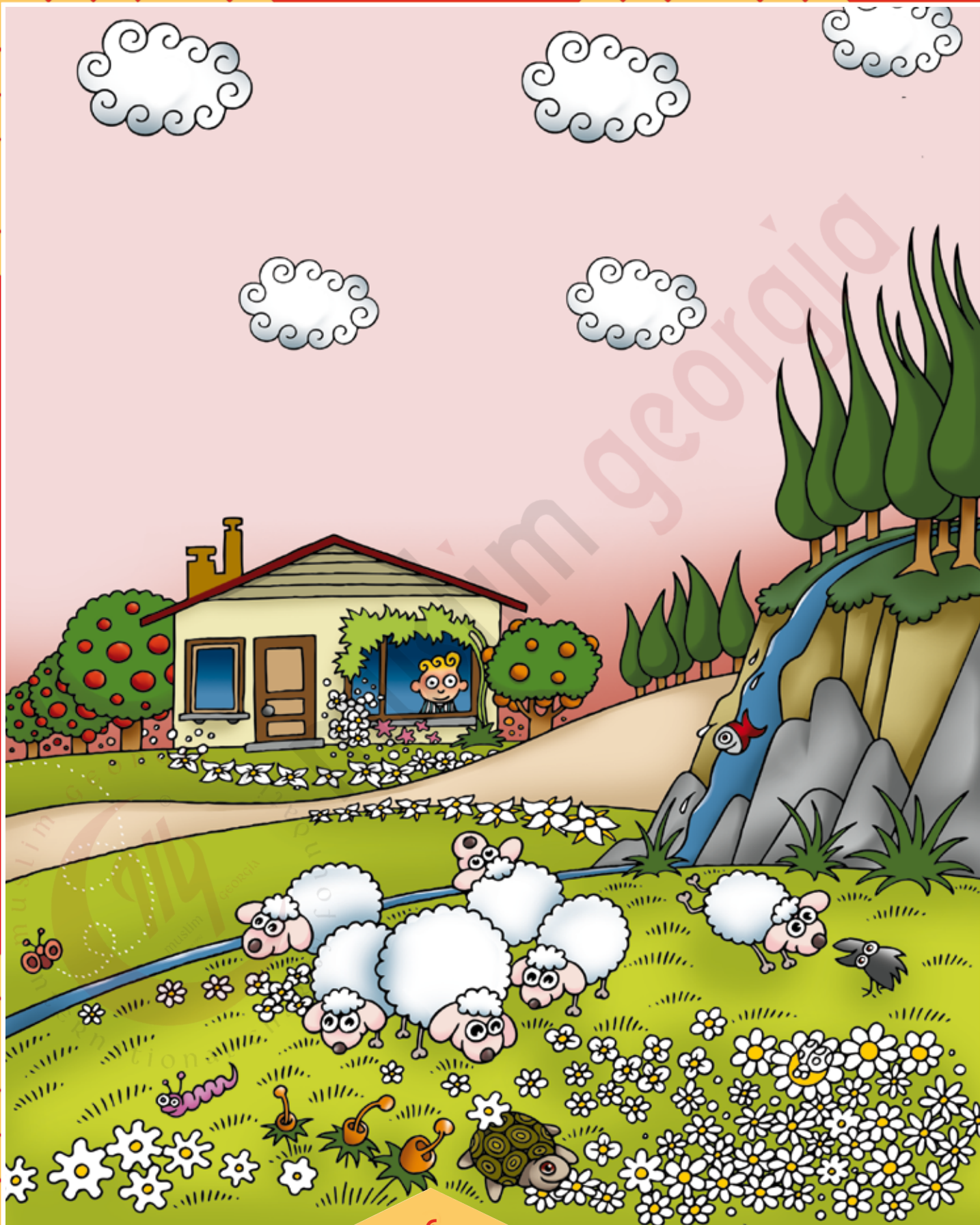
აღიმა ცეცვა ხნის წინ
გაიღვიბა. თაბღები მზის
სხივების მთასში შესვლას
ათვბსებდნენ. აღი სარწლიდღან
აღგა ღა თაბღები გაღაწია.
მზის სხივმა, ბმელცი აღამიანს
სელს ებმბს, მთასი აავსა.

აღიბ თვალები ცას მიაპტა, მზის
ღასანასად, შიქის წყატლს ღასანასად,
ბმელმა ც მთასი აავსა, მაგბამ ეს
ღიღი სანი აბ გაგბბელბულა. მზის
სილამაჭემ აღის თვალი მბჭბა.

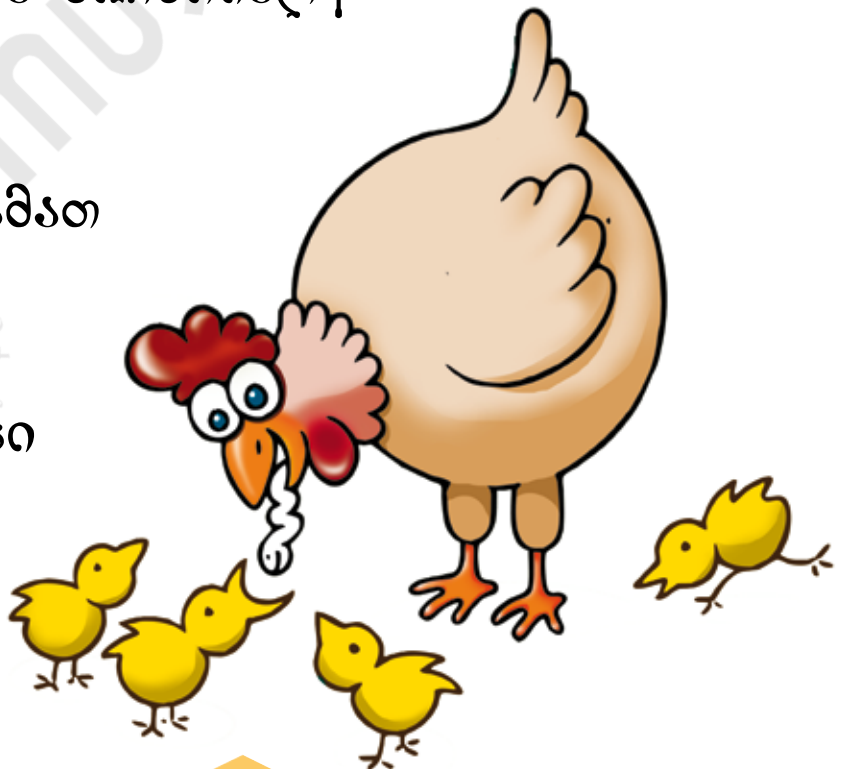
მზე ყვლაატბის ღანასვას ეწყაბს
სელს, თემცა თითქლს აბ
სიამღზნებღა, მას ბბმ
ეყებბდნენ. მზე თითქლს
ამბბბღა, "მე აბა,
იმას შესეღთ,
ბასაც გაჩვზნებთ!".

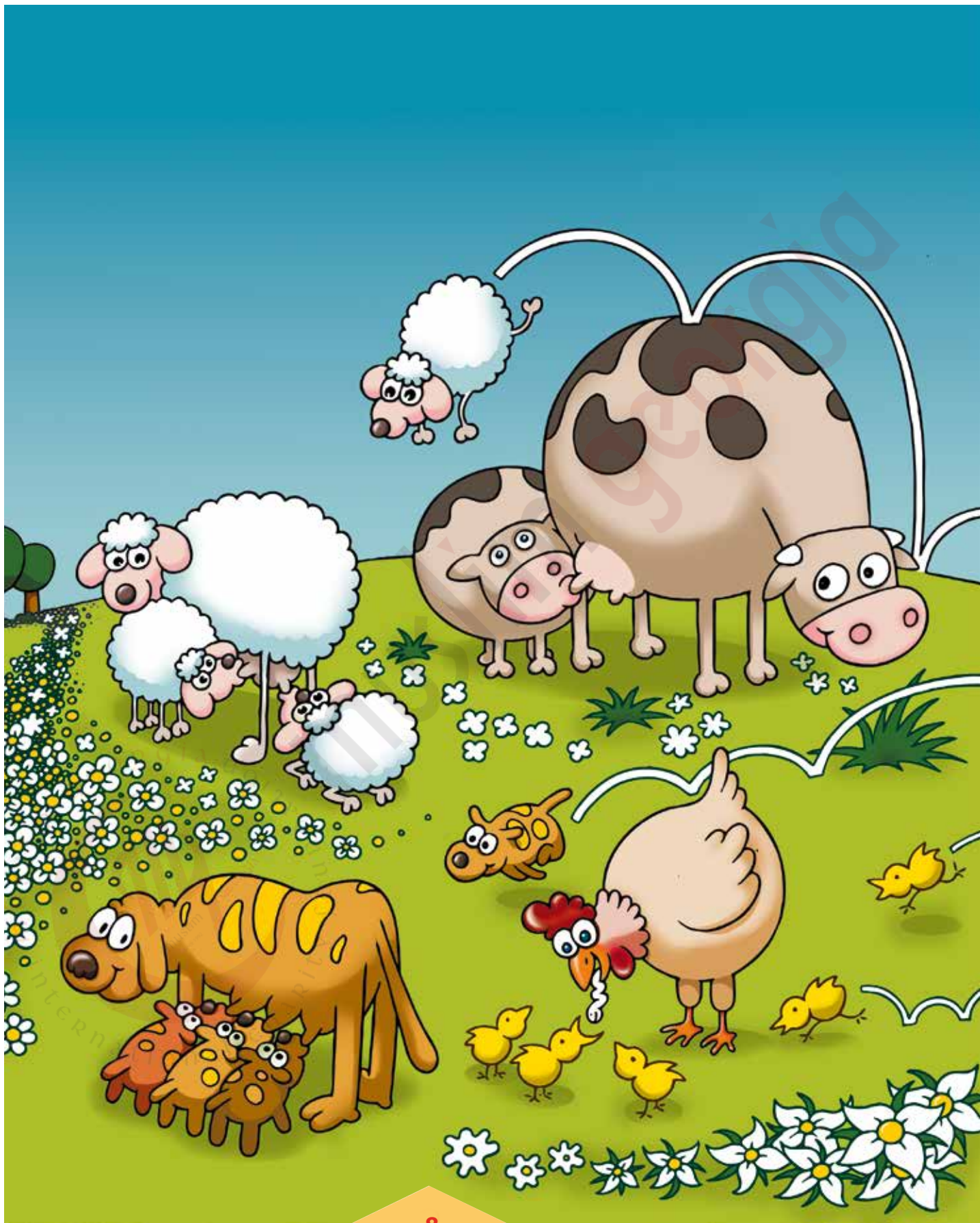

ალი ასეც მზიდცა. თავი ნელ-ნელა
მიამბრუნა და სხვა ზამყებს შეხედა. ცაზე
თეთრი ღრუბლები იყო, სდოლად მზბალასე
ბაცუნები, თვზადი ყვავილები, ვაშლის
ხეები, ცყემლის ხეები, მთებს შობის
ღაკლავნილი და მზჩხტიალე
ნაკადული...

ალი სწობრდ ამათ
ხედავდა და
ყვლათვტი
ბალიან ლამაზი
იყო.

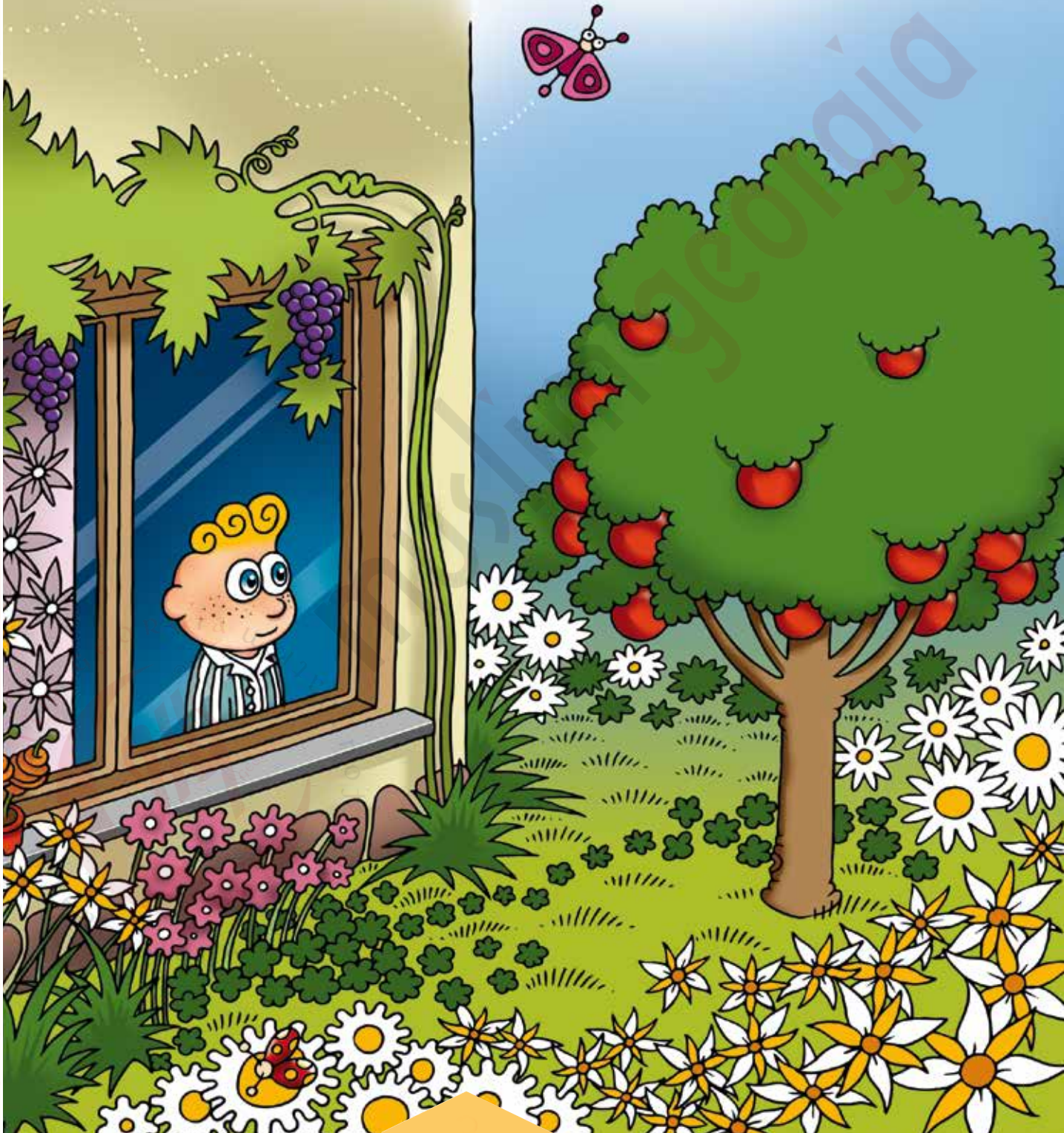

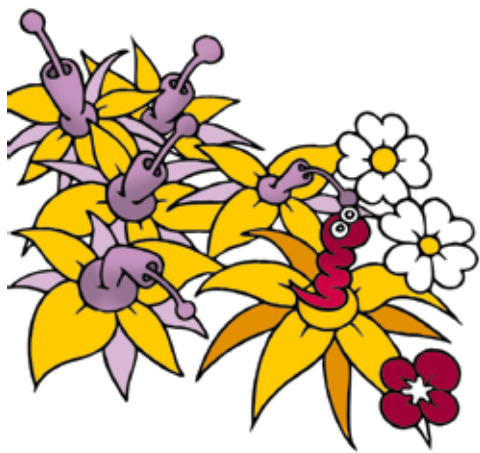

აღის აწით ამ სედი ყელათი,
აბსლუტად ყელათი ცლცალი
იყ. აღამიანების მსგავსად, მათაც
ჰდინდათ მთხმნილუბები, იწყინდენ და
ნაყბებდენ. უტბ მუციც, რბმანრთს
რმარბდენ. სწბრ რბმანრთზე
დახმარბა და შერუბა ხდილა ამ
სამყალს უნიკალრს.

დებს მაშებები ბბმ არ დახმარბინათ,
დახმარბლად იაზნანა არ რბლრათ,
ზრასდბს იბრბდა ის სედი, ბბმულსაც
აღი სედაა. ამ სამყარბში ყელა პაცარბა
დების დახმარბის რყალბბბთ ცხმბბბა.
ბაც მბაზარბა, მათი სიყვარბლის
რყალბბბთ...

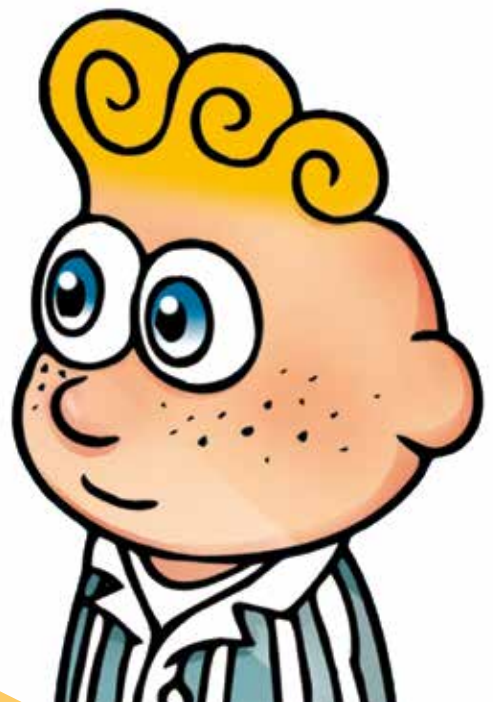

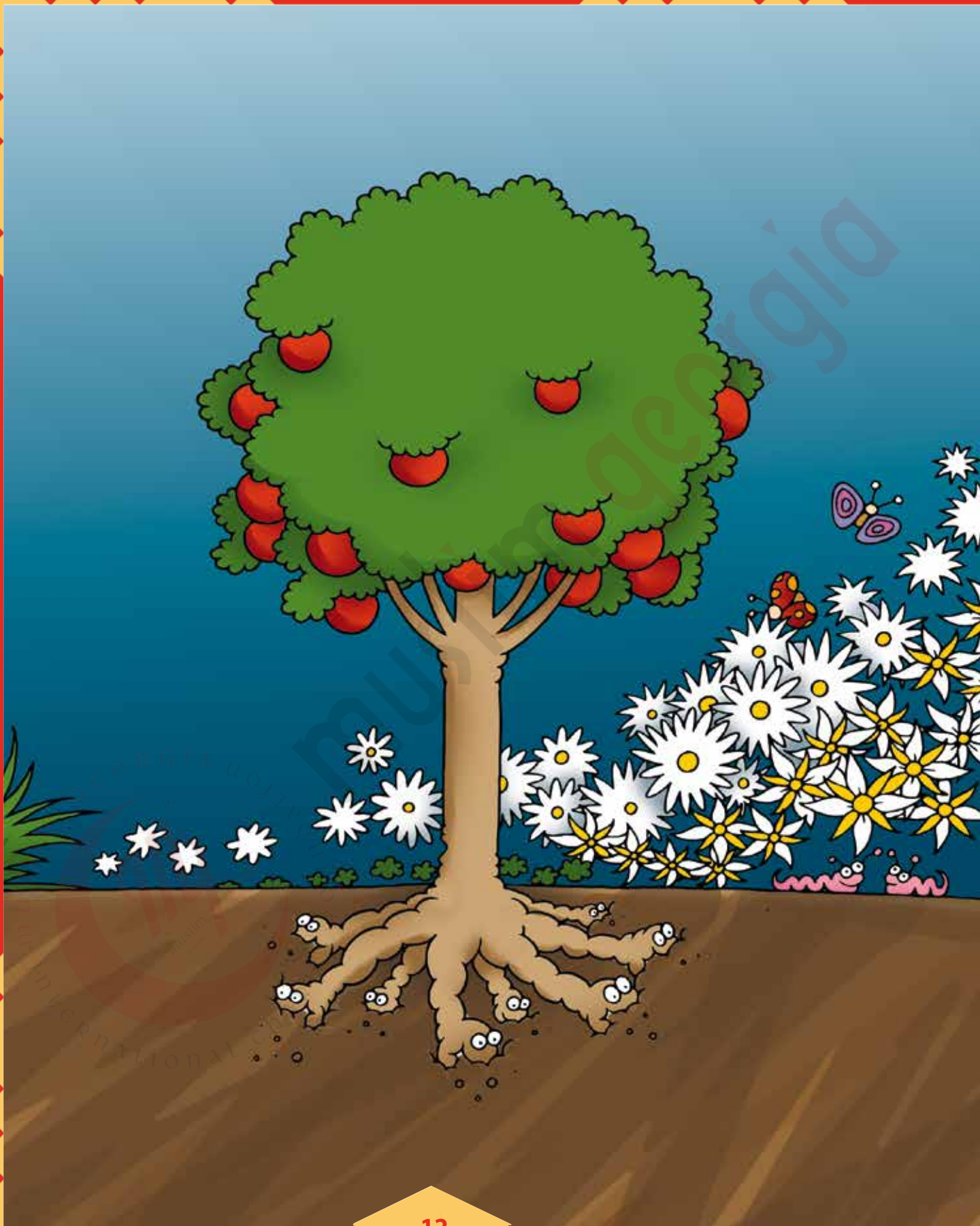

ალიმ მღვინანებით ეზღში
მღგამ ვაშლის სეს შესეღა.
მასწავლებელმა გაკვთილზე
თღვა, ტამ ვაშლისა ღა ყველა
სსჯა სე თესჯების ქყალღმით
იკვებებღღა მიწიღან. ვაშლის სეს
ტამ შესეღა ალიმ, ეს გაასსენღა.

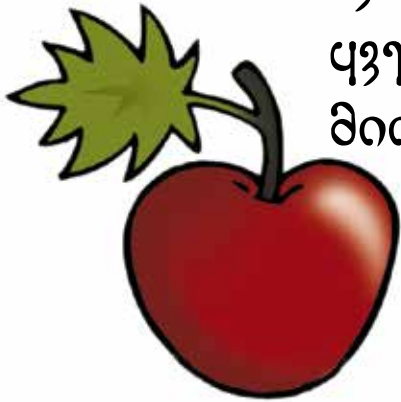
ალის აზტით ეს იმის
მცვიცებულღმა იყღ, ტამ
ვაშლის სეს ცღცხალია.

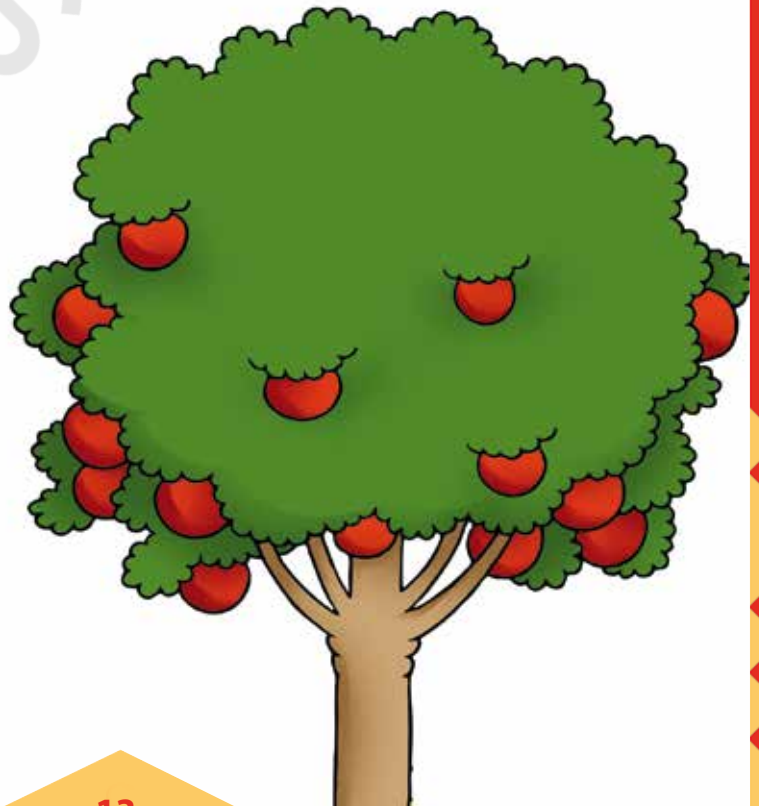

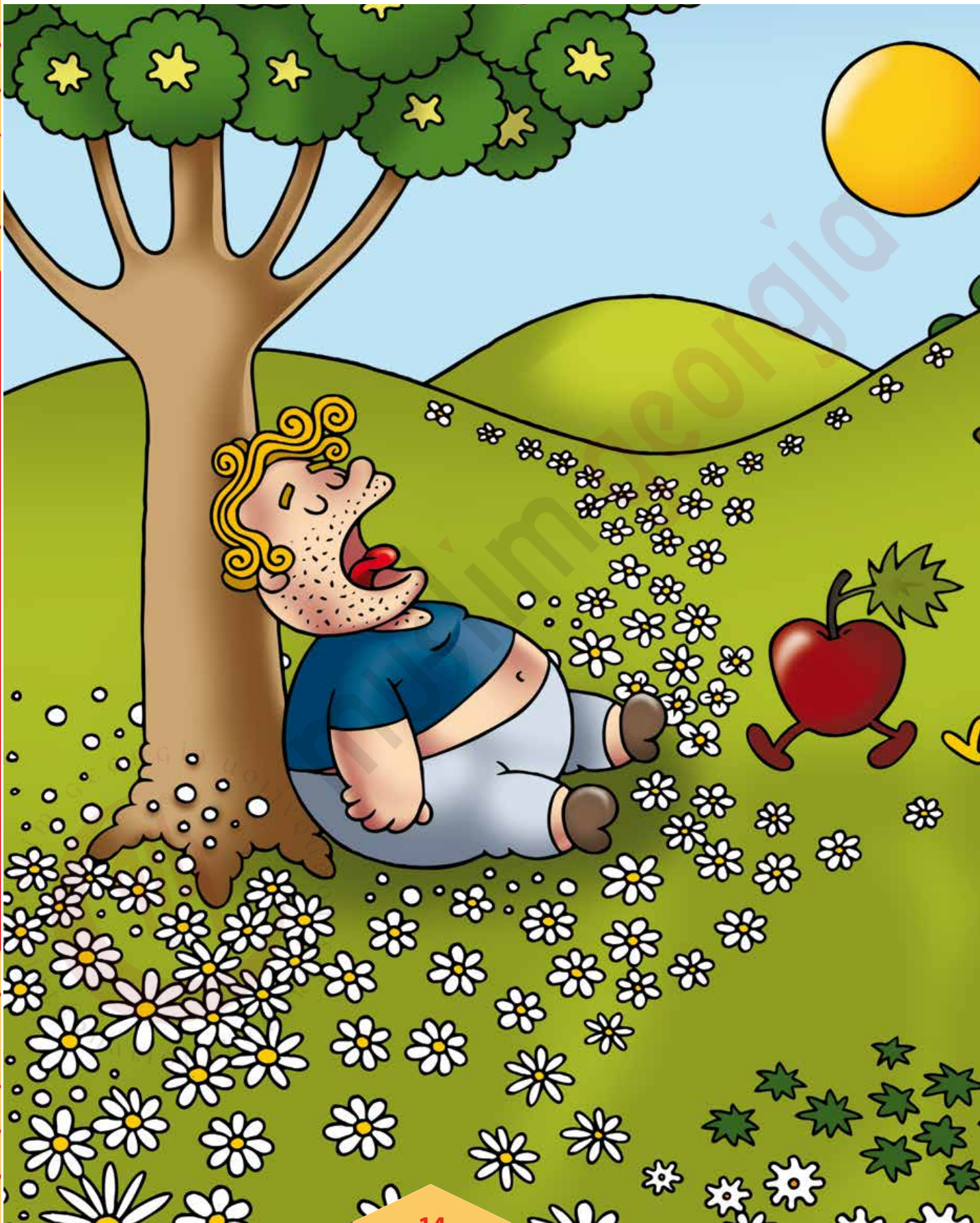

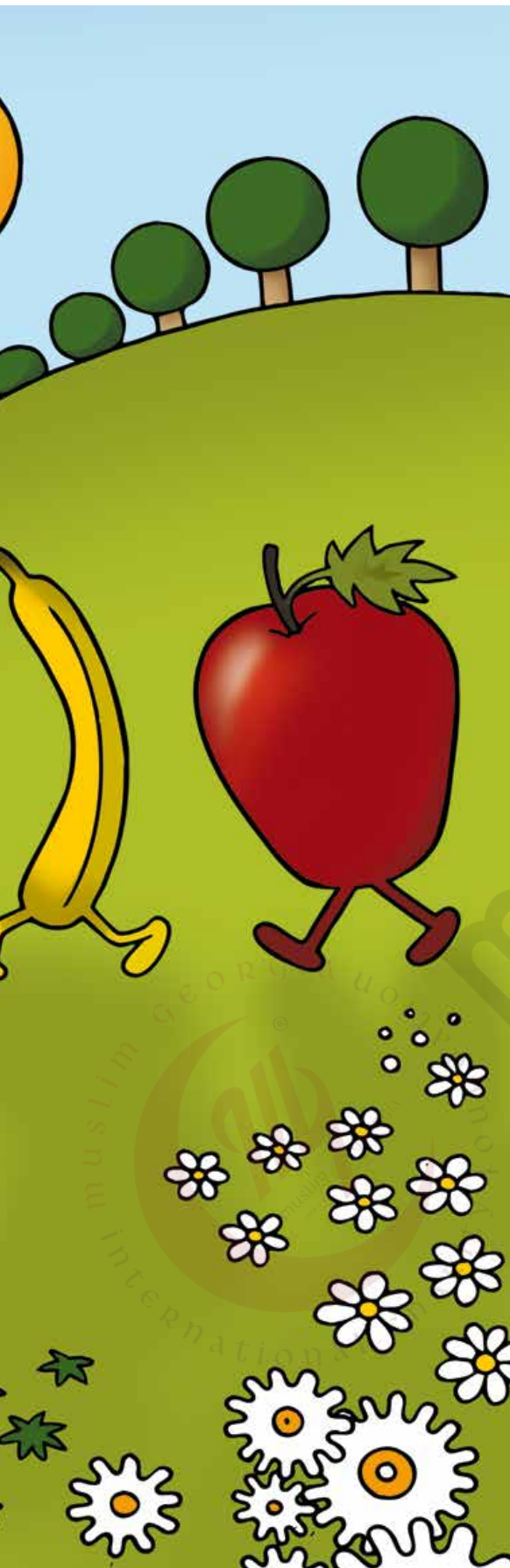
ადამიანების მსგავსად,
 ჯაშლის სესაც შივღებლღა
 ღა ნაყბღებლღა. თუმიცა,
 ის აღამიანებღით
 თღბბბბბბბ, მბბბბბბ,
 ყვღლსა ღა ჰბბბბბბბ აბ
 მბბბბბბბბღა.

ის ბმ მბნღბბბბბბბ
 ბვვვვვვვღა,
 ბბბბბბბბბბ სბკუბბბბბ
 ბვსვვბბ მბბბბბბ
 ბბბბბბბ. ბმბსბბბ
 ბბბბბ, ბბბბ ბბბბ
 ბბბბ ბბბბბბბ სბ ვვბ
 მბბბბბბბბ, სბკუბბბ
 მბსბბბ მბბბბბბ.

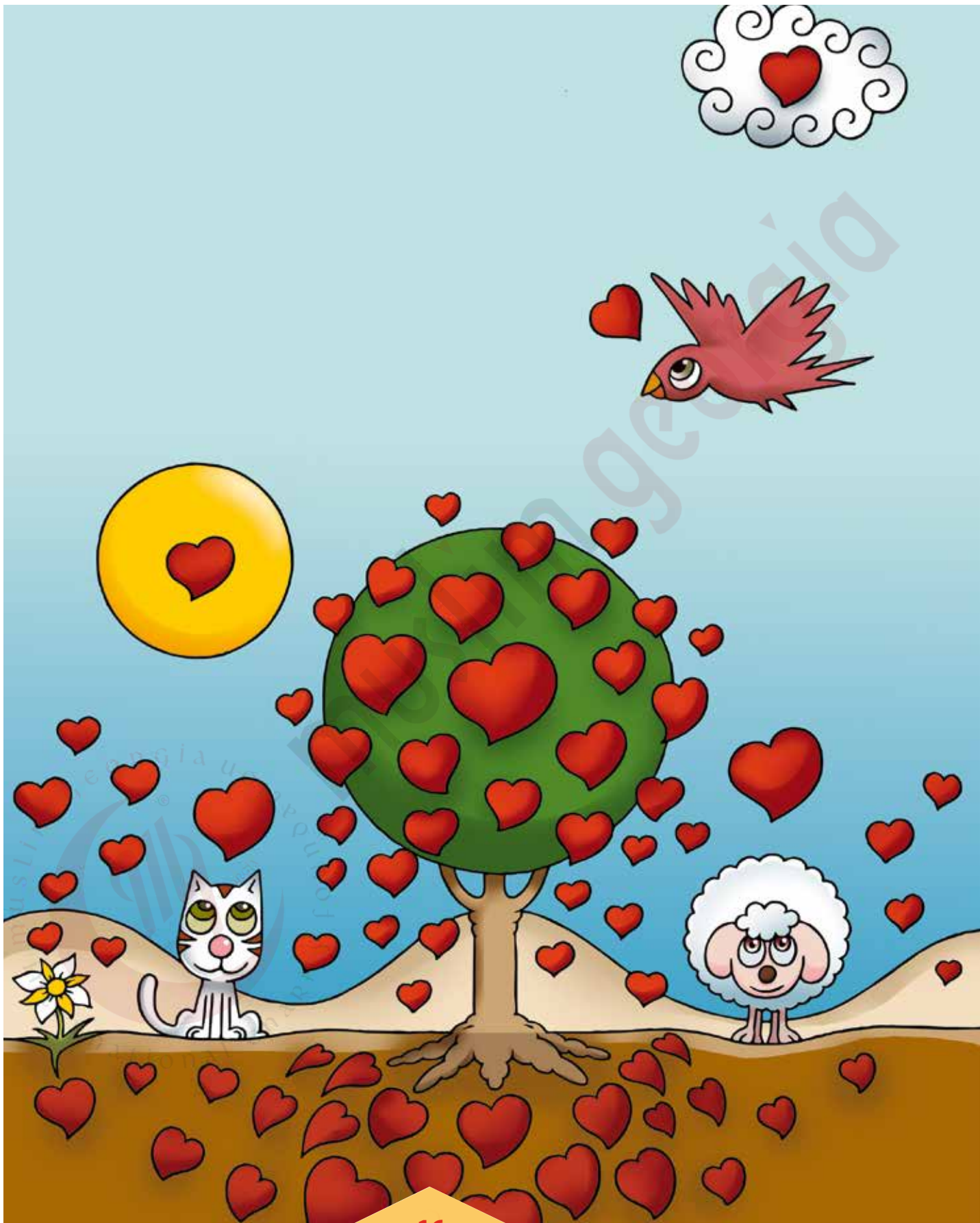

Երբեք չըսեմ ինչ
տեղի ցանկերը ինչ ըս
տեղ ունենալն, մինչ քան
տեղ մատուցան չենք ընդ?

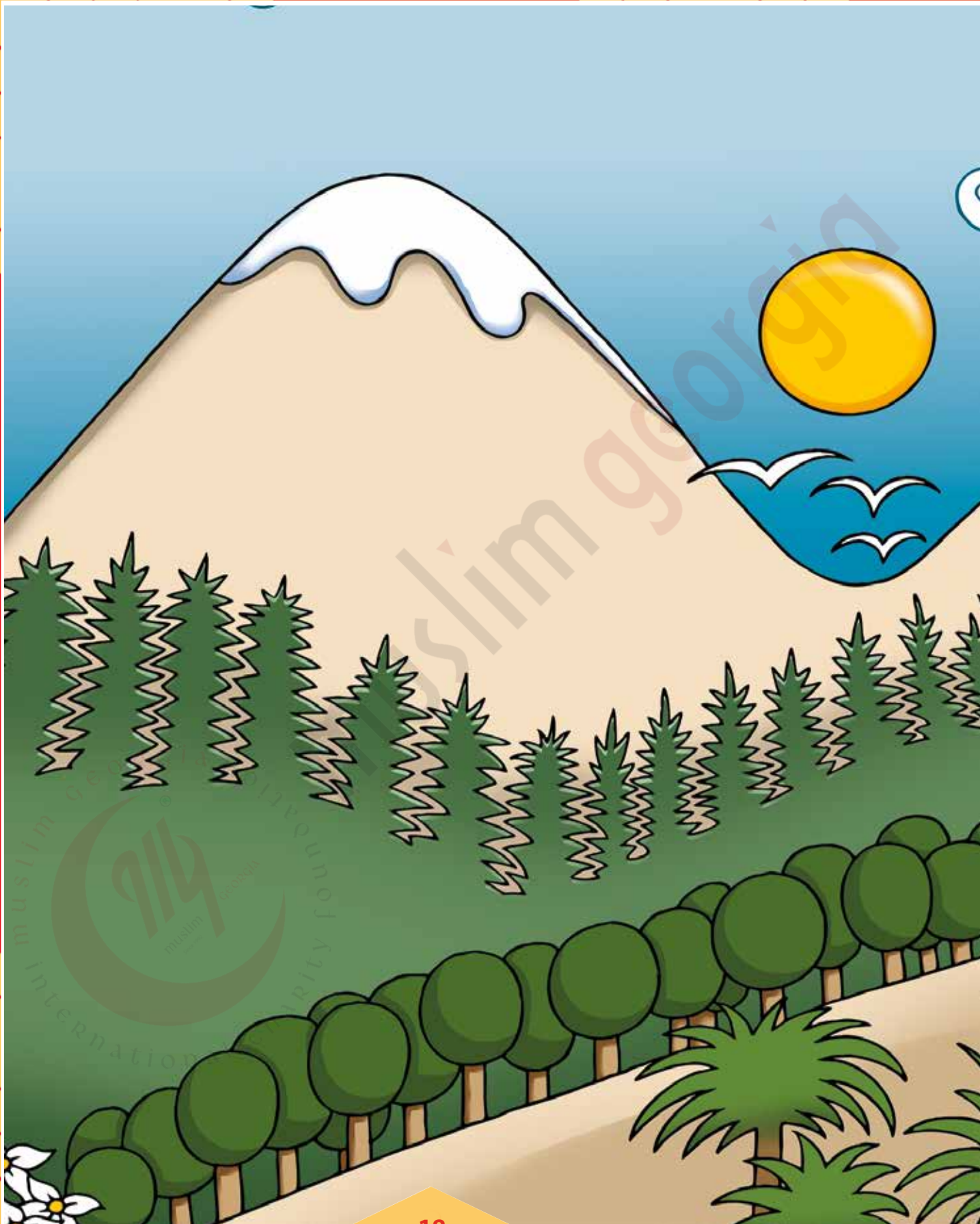

აღიმი ამ პითხვას პასუხი ვერ
მიუბრუნა. თუმიცა ითვიღრა, ტომ
ამ დევყანაზე მითხდნილუბი
ყვლათუტს უკმაყოთილდებდა.
მავეზეს ტბე სჭინდებათ და დედის
წყალთბით მათ ტბე მიწებდებათ.

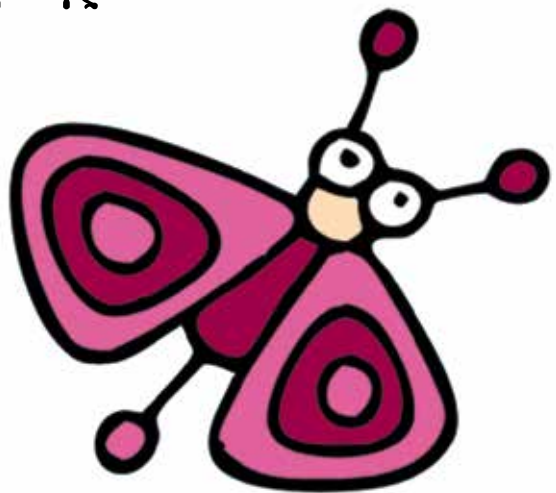
სეებს თხვადი
მინტალუბი
ესაჭინდებათ
და მიწისგან
ღებულთბენ ამ
თხვად მინტალუბს.
"ტღთტტ ჩანს,
ამ გზით
უკმაყოთილდება
ყვლათუტს თავისი
მითხდნილუბა."
- გაითვიღრა აღიმი.

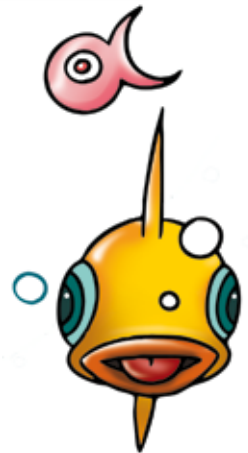
მატლაც, მთების,
წიფებისა და ცის
მღვთმართობაც ასე ატაა?
მთებს ლამაზი სოფლები
და ხეები სჭირდება,
ამიტომაც მასზე ლამაზი
სოფლები და ხეებისა
გაშენებული.

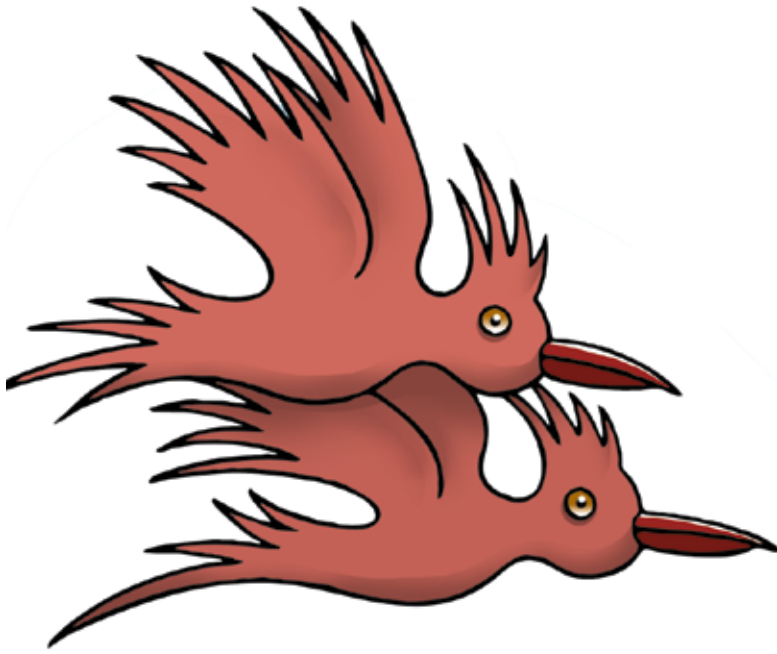

ზღვრებს თევზები და მათ თსჯრტჩე
მცუნატყული სატატყელი
ღსაქინტღმათ. სწღტყღ ამიცღმია
ზღვა უამტაჟი თევზის სასყღმით,
საესყმით, მატგალიციტა და
მატჯნრმით საესყ...

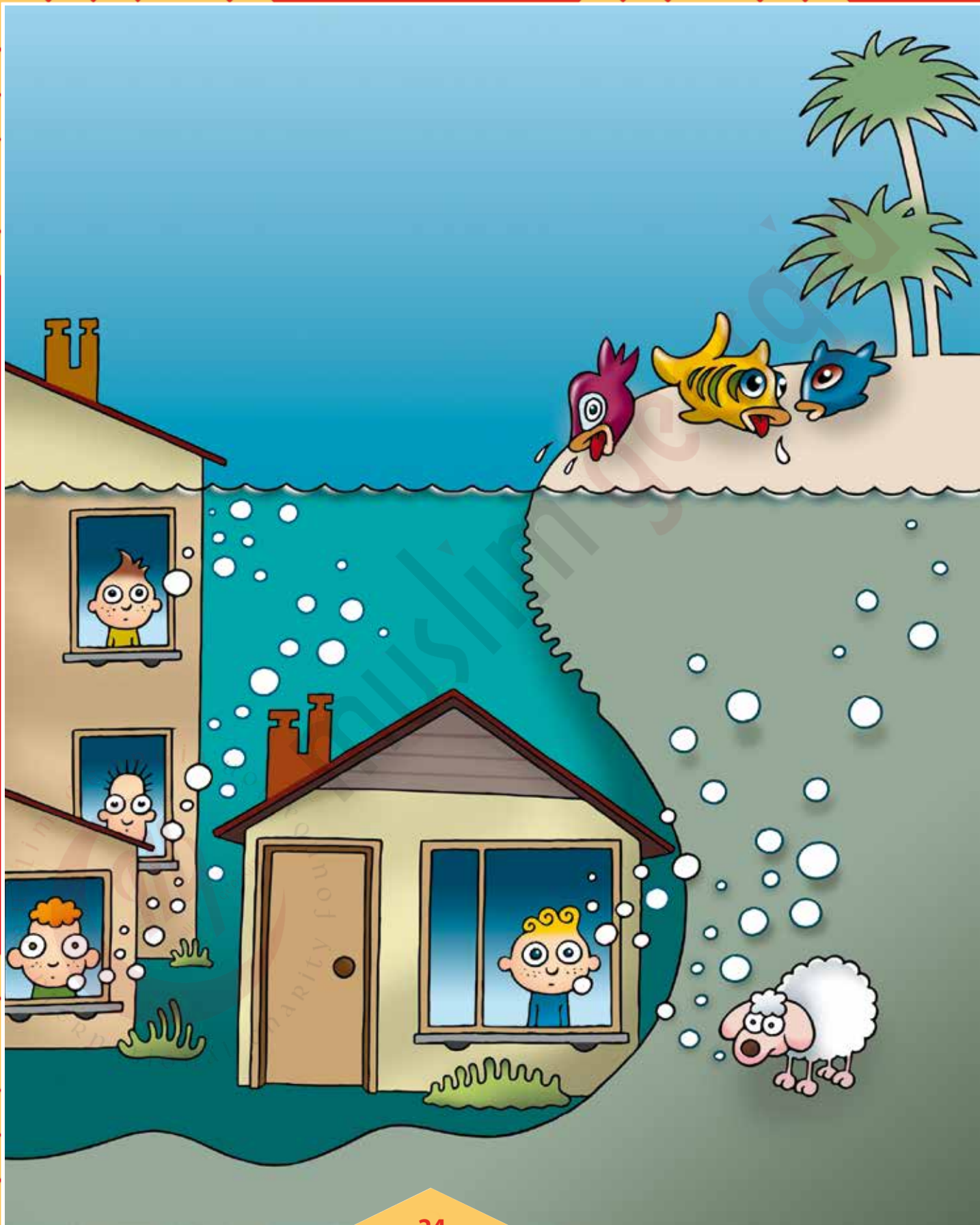

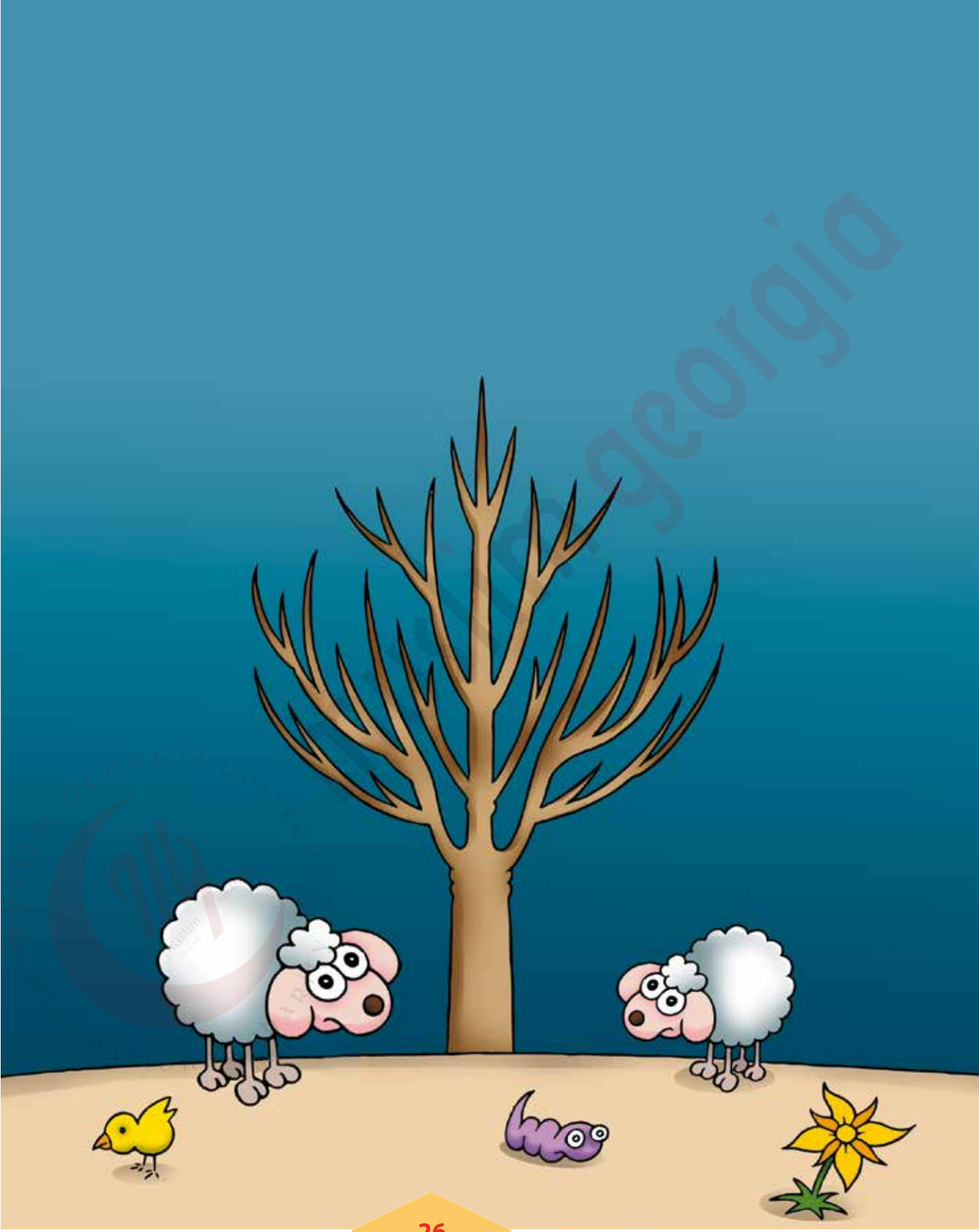

ცას ღრუბლები და ლამაზი
 ხმით მღვდელთა ჩივილი
 ესაქიბებოდა. ცა ამიერიდან
 საფსო სხვადასხვა ფერის,
 თეთრი ღრუბლებითა და
 მღვდელთა ჩივილით...

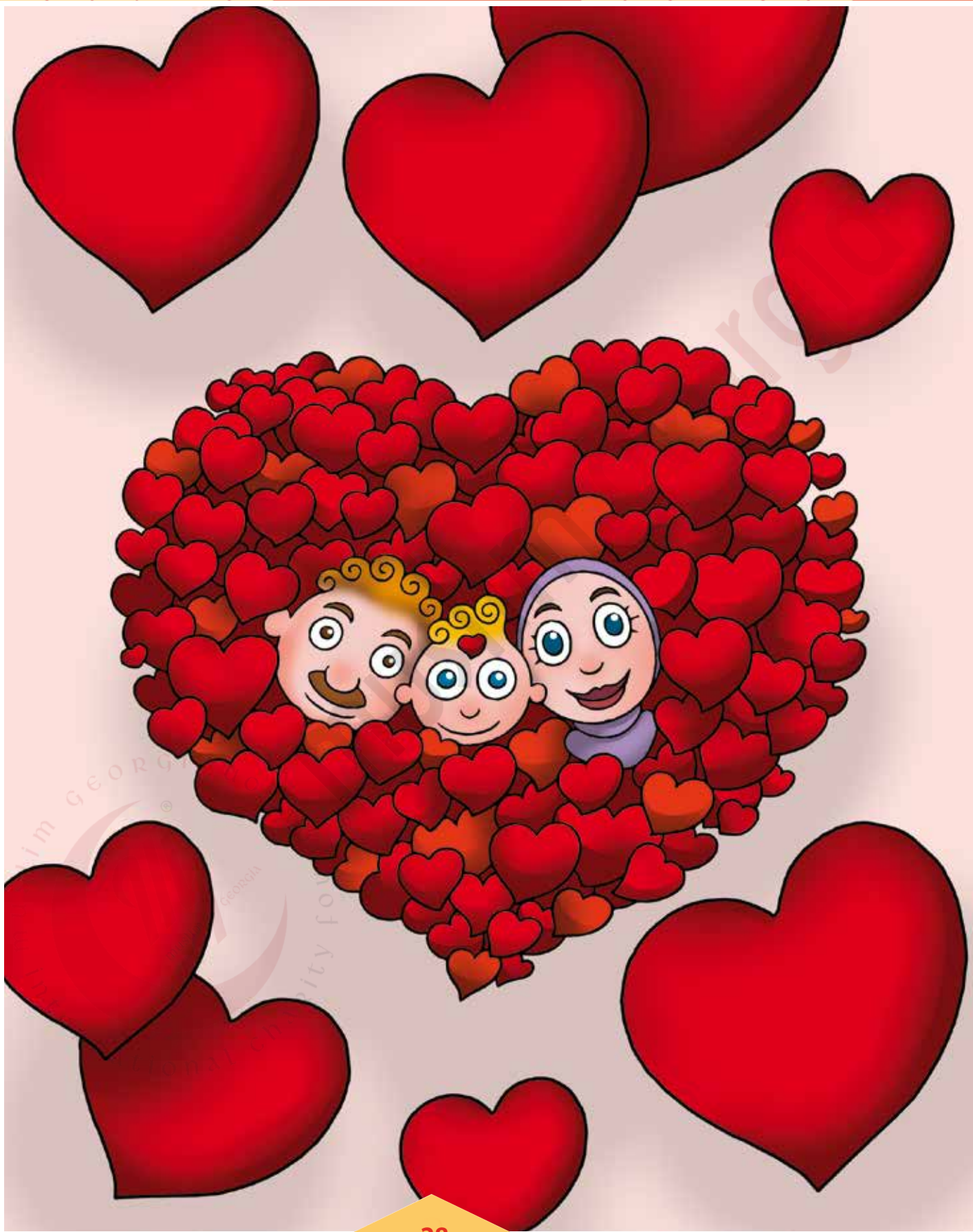

ალიმ გაითიქა,
"ყვლათუნი მათლაჲ იქაა,
სადაც საქინთა და ეს
ბალიან კატგია!"

ალი ამ ყვლათუნი სთმი
რუნიტბლა, მნიშვნელთვანი
ტამ შუამჩნია. ყვლა
სელიტს ტალაც ესაქინტბლა,
მაგტამ ატცუტთს შუბლია საკუთანი
მთხლვნილუბების ღაკმაყლთილუბა.

მაგალითად: ბავშვს ტბე სქინტბა,
მაგტამ თვითონ ტბეს ვრ ამზადებს. სეს
მინტალუბი ესაქინტბა, მაგტამ თვითონ
მინტალს ვრ წატმლქმნის. ცხვატს მწვანე
ბალასი სქინტბა, მაგტამ
თვითონ ვრ ამზადებს ბალასს.
ტრუბელს წყალი სქინტბა,
მაგტამ თვითონ ვრ აკუთებს.

ტოგოტე ალის მამა
იცყოლა, ეს ყველა
ლამაზი საძმე,
მხლოლდ ყველაზე
კატგი, ალლაჰის,
წყალთბით იყთ
შესაძლეზელი.
ყველათეტი
ლამაზი იყთ და
ამ სილამაზეების
შემდმნელს მხლოლდ
სახელი "საუკეთესთ"
შეეთეებლთ.

ალი ბალიან ბედნიეტი იყთ, ტომ
ასეთი კეთილის მხსუნე და დამცველი
გამჩენელი ატსებლბლა. ამ ხალხმტაველ
სამყატლში თავე დაცულად იგტბლთ. სულ
პაცატა ტომ იყთ, მაშინ სომ ბალიან
კატგი ღელა და მამა გამლუგზავენა.

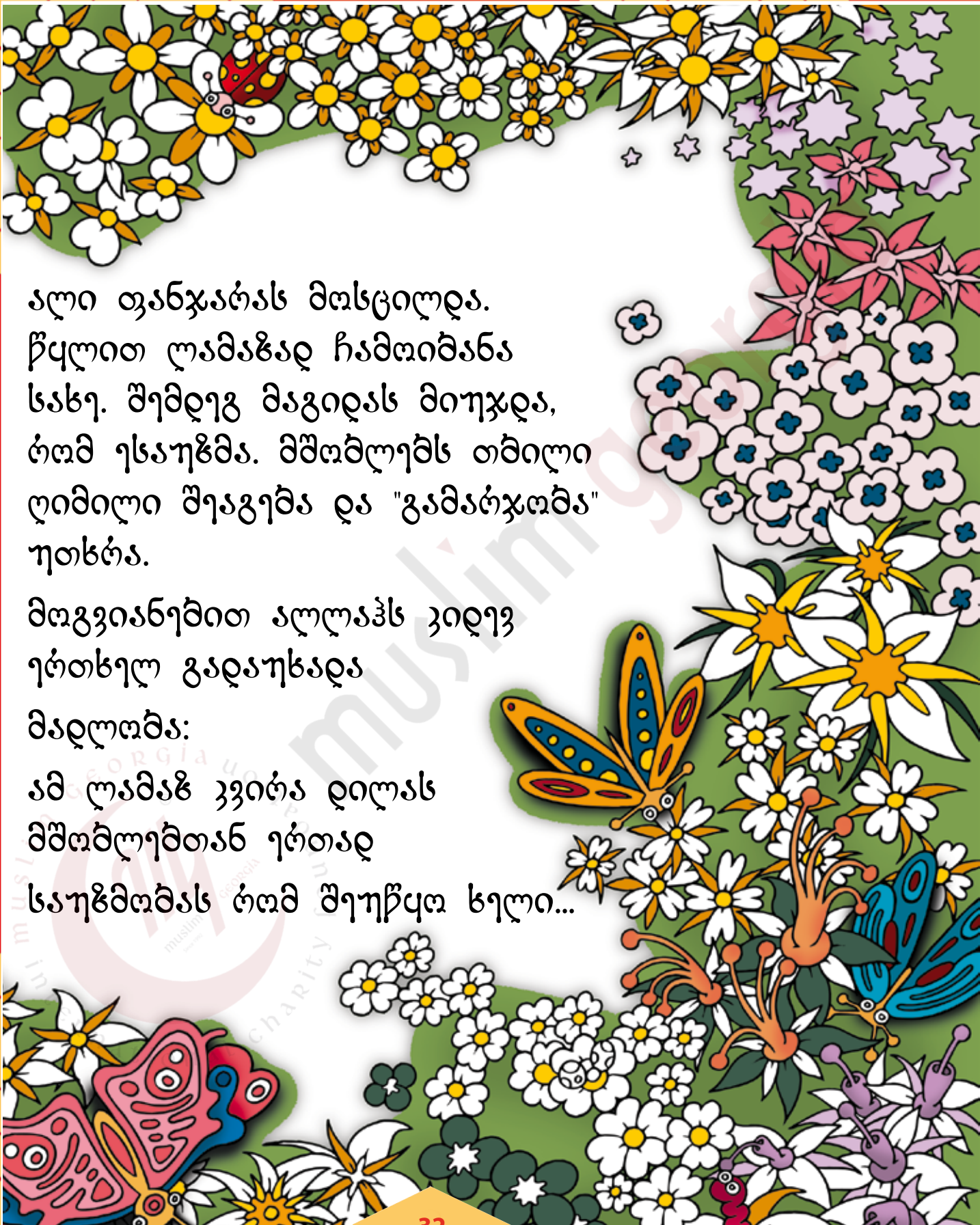

ალი საუკეთესო, ალლაჰს, ზღბ
სყლაზლა, მაგბამ იცლლა ბლმ
ის ყყლგან იყლ. მას მადლლბა
გაღაუხაღა, ასყთი კაბგი ღღლის
გამღგზაზნისთჟის. მადლლბა
გაღაუხაღა იმისთჟისაც, ბლმ მზყ ნათუბასაჟით
მლათაჟსა სამყაბლს ზყმლთ.

მადლლბა გაღაუხაღა თყზყბს თაბთლყბი ღა
ლაყუბი ბლმ მისცა. ჟაშლის სყს საკჟბი
თყსჟბამღყ ბლმ მლუცანა, მადლლბა გაღაუხაღა.
ჩიცყბის სათბუნაღ ჰაბბი ბლმ გააჩინა,
მადლლბა გაღაუხაღა. მთყბი მწჟანყ ბალახბით
ბლმ მლბთლ, ამისთჟის მადლლბა გაღაუხაღა.

ღა... მადლლბა გაღაუხაღა იმისთჟის, ბლმ ამ
ყყლათბის ღასანასაჟაღ თჟალყბი უბლბა. ბაც
მთაჟაბია, ალლაჰს მადლლბა
გაღაუხაღა იმისთჟის, ბლმ ის
ასყ ბალიან უყჟაბღა.

ალი თანჯათას მისცილდა.
წყლით ლამაზად ჩამთიბანა
სასყ. შემდეგ მაგიდას მიუჯდა,
ტომ ესაუზმა. მშობლებს თბილი
ღიმილი შეაგება და "გამაბჯობა"
ეთხრა.

მთგვიანებით ალლაჰს კიდევ
ერთხელ გადაუხადა

მაღლობა:

ამ ლამაზ კვირა დილას
მშობლებთან ერთად

საუზმობას ტომ შეუწყდა ხელი...